

СТОЛИЧНА ОБЩИНА, РАЙОН “ ПОДУЯНЕ “
106 ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ “ ГРИГОРИЙ ЦАМБЛАК “, ул. Григорий Цамблак, 18
тел:9452879; 8472181; факс 8472181; e-mail: ou106g.camblak@abv.bg

Утвърдил:.....

Ирена Милева- Цукева

Директор на 106.ОУ „Григорий Цамблак“

**ПРОГРАМА ЗА ПРЕВЕНЦИЯ НА РАННОТО НАПУСКАНЕ НА УЧИЛИЩЕ
ЗА УЧЕБНАТА 2022/2023г.**

Настоящата програма е разгледана и приета на заседание на ПС №11/08.09.2022г.

Настоящата програма и мерките са създадени на основание чл. 263, ал.3, от Закона за предучилищното и училищното образование и на Механизъм за съвместна работа по обхващане и задържане на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст, приет с Решение №373 /05.07.2017г. на МС

Настоящата програма е в съответствие с целите, залегнали в националните политики по превенция на ранното напускане на образователната система и комплекса от мерки на правителството в областта на образованието и социално – икономическото развитие.

Водещи стратегически документи при изготвяне на програмата са:

- Закон за предучилищното и училищно образование
- Наредба за приобщаващото образование
- Стратегия за намаляване дела на преждевременно напусналите образователната система.
- Механизъм за съвместна работа на институциите по обхвата и задържането в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст.

В стратегията за намаляване дела на преждевременно напусналите образователната система, ранното напускане на училище е дефинирано като сложно явление, което оказва сериозно влияние върху индивидуалните съдби на пряко засегнатите и благосъстоянието на техните семейства, върху възможното развитие на техните общности и върху цялостното социално-икономическо развитие на една страна в средносрочен и дългосрочен план. Превенцията и преодоляването на проблема изисква интегрирана политика и ангажираност на всички сектори и институции, свързани с образованието и с личностното и професионално развитие на децата и младите хора в България.

Ненавременния обхват на деца и ученици от предучилищна и училищна възраст, наложи създаването и въвеждането на единен Механизъм за съвместна работа по обхващане и задържане на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст, приет с Решение №373 /05.07.2017г. от МС.

Отпадането от образователната система на ниво детска градина и училище води още до нарастване на рисковете от социално изключване, застрашава сигурността и стабилността на обществото и е предпоставка за влошаване качеството на живот на сегашното и следващите поколения. Здравният статус и достъпът до услуги и ресурси, които могат да осигурят по – добър стандарт и продължителност на живота в добро здраве и благосъстояние са в пряка зависимост от получената по – висока степен на образование.

Посочените последствия са показателни за мащаба и степента на негативното влияние на преждевременното отпадналите деца и техните семейства и върху цялостното социално – икономическо развитие на страната.

ПРИЧИНИ ЗА ОТПАДАНЕ НА ДЕЦА ОТ ОБРАЗОВАТЕЛНАТА СИСТЕМА :

Причините за отпадане са многообразни и не се проявяват изолирано, а въздействат комплексно. Това определя необходимостта да се подхожда комплексно и същевременно да се действа индивидуално към конкретния случай на всяко дете, необхванато, застрашено от отпадане или вече отпаднало от детска градина.

Отпадането на деца и ученици подлежащи на задължително обучение е не само социален, но и педагогически проблем. Причините за това са различни. Корените на това явление трябва да се търсят от една страна в семейната среда, в мотивацията за учене, в обществените отношения и не на последно място и в педагогическата колегия.

Причините за необхванати и напуснали образователната система деца, могат да бъдат класифицирани в няколко основни категории:

- Социално-икономически причини - ниски доходи, лошото качество на живот на определени социални слоеве, поради задължение да гледа по – малкия си брат/сестра, използване на детето като трудов ресурс
- Етнокултурни причини - по – ниска ценност на образованието, по ранното встъпване в брак и др., слаб интерес към учебния процес и произтичащото от него нежелание да се посещава училище, затруднения при усвояването на учебния материал и наличие на конфликтни отношения.;
- Психологически причини - неувереност в себе си, чувство за неуспех, отчуждение
- Причини, свързани със здравния статус: в контекста на политиките за развитие на приобщаващото образование продължава тенденцията за интегриране на децата със специални образователни потребности. Рисковете за отпадане са свързани с недостатъчна диагностика и подготовка на детските градини за приобщаването на тези деца. Тук се включват и всички фактори на образователната среда, материалната база, човешките и финансовите ресурси, които не отговарят на изискванията за прилагане на приобщаващото образование.

В 106 ОУ „Григорий Цамблак“ застрашени от отпадане са основно тези, които имат безпричинни отсъствия. Те са деца от семейства с по-ниски доходи. Обхванати са всички деца и ученици, подлежащи на задължително обучение и това се дължи на последователната политика на образователната институция подчинена на принципите за: обратна връзка с институции, родители и учители; идентифициране на рисковите фактори – доклади, анализи на учителите в задължителните групи.

ЦЕЛИ НА ПРОГРАМАТА:

1. Разработване и изпълнение на комплекс от ефективни мерки и дейности за обхващане и задържане на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст.
2. Подобрени резултати от учебно- възпитателната работа и личностна подкрепа на всяко дете.

Политиките и мерките, които 106 ОУ „Григорий Цамблак“ предприема за преодоляване на причините за отпадане са подчинени на националните, областни и общински стратегически мерки, като се отчита спецификата на образователната институция и нуждите от подкрепа на всяко дете. Акцентира се върху силните страни на всяко дете, което подпомага личностното му развитие. Политики и мерки в, произтичащи от:

Семейни и социални причини:

1. Възможно е нежелание на родителите детето да ходи на училище, поради страх от социална изолация, по – ниска самооценка, невъзможност към адаптиране към учебния процес и останалите ученици.

Мерки: Мотивиране, консултиране и подпомагане чрез редица дейности за приобщаване на детето и/или ученика със специални образователни потребности, децата от ромски произход, както и изоставени от семейства, заминали за чужбина. За целта в училището е назначен образователен медиатор, който да работи и на терен с родителите.

2. Трудова миграция на родителите. Напускане на единия или двамата родители на страната поради невъзможност за издръжка на семейството и търсене на работа в чужбина. Оставане на детето на грижите на баби и дядовци, които нямат същия авторитет и изпадат в безсилие за справяне с новите модели на поведение на децата и трудовата социална обстановка.

Мерки: осъществяване на ежеседмични контакти от учителите и образователния медиатор с настойниците на децата, сътрудничество с Отделите за закрила на детето и други институции.

3. Недостатъчна образованост на родителите и липса на контрол върху цялостното развитие на детето.

Мерки: Мотивиране и приобщаване на тези ученици за посещаване целодневната организация на учебния ден, провеждане на срещи на тези родители с ръководство, мотивиране. Консултиране и приобщаване чрез работа на педагогическите специалисти с децата и учениците по индивидуална програма.

4. Чести конфликти между агресивни родители, negliжиране и насилие над детето – побой, домашно насилие, развод и др.

Мерки: Сътрудничество с „Отдела за закрила на детето” и други институции.

5. Социално слаби семейства .

Мерки: Оказване на социална помощ -има осигурени безплатни учебници, безплатна закуска или плодове. Организиране на дарителски кампании.

Други по – важни мерки и дейности, залегнали в програмата на 106 ОУ за превенция на отпадане от училище са:

- Разработване на програми за допълнителна работа с учениците.;

- Изграждане на ученически парламент.;
- Повишаване на квалификацията и компетентностите на педагогическия екип за работа с деца от учзвими групи.;
- По – голяма атрактивност на преподавания материал чрез интерактивни методи, електронни уроци, онагледяване, практическа насоченост и индивидуален подход в допълнителните дейности.;
- Индивидуална подкрепа за детето от личност, която той уважава / наставничество/.;
- Включване на родителската общност за повишаване на активността и сътрудничеството с ръководството на детската градина.;
- Назначаването на образователен медиатор в училищната институция.;

- Изготвяне на индивидуални програми за допълнителна подкрепа на децата и учениците по всички предмети от всички педагогически специалисти в училището.